

Projekt

z dnia 8 grudnia 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA TARNOBRZEGA**

z dnia 2025 r.

w sprawie wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie na Uchwałę Nr XXIX/1285/2025 z dnia 2 grudnia 2025 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie na Uchwałę Nr XXIX/1285/2025 z dnia 2 grudnia 2025 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie stwierdzającą nieważność uchwały Nr XXIX/356/2025 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 30 października 2025 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości - w części obejmującej:

- § 1 pkt 2 lit. b w zakresie wyrażenia „z wyjątkiem części budynków, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. c”,
- § 1 pkt 2 lit c.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta

Norbert Mastalerz

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXIX/1285/2025 z dnia 2 grudnia 2025 r. Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie stwierdziło nieważność uchwały Nr XXIX/356/2025 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 30 października 2025 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości - w części obejmującej:

- § 1 pkt 2 lit. b w zakresie wyrażenia „z wyjątkiem części budynków, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. c”,
- § 1 pkt 2 lit c,

z powodu istotnego naruszenia przepisów art. 5 ust. 1 pkt 2, ust. 3 i ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.: z 2025, poz. 707).

Rada Miasta Tarnobrzega działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) i art. 5 ust. 1, 3 i 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 707) określiła wysokość stawek podatku od nieruchomości m.in. od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej, postanawiając w § 1 pkt. 2 lit b:

„b) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 34,49 zł od 1 m² powierzchni użytkowej, z wyjątkiem części budynków, o których mowa w § 1 pkt 2 lit. c”. Następnie Rada Miasta Tarnobrzega określiła dodatkowe stawki podatku dla części budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie handlu w budynkach o powierzchni użytkowej powyżej 400 m², postanawiając w § 1 pkt 2 lit. c Uchwały:

”c) związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie handlu w budynkach o powierzchni użytkowej powyżej 400 m² (od jednego budynku):

- 34,49 zł za każdy 1 m² powierzchni użytkowej do 400 m²,
- 35,53 zł za każdy 1 m² powierzchni użytkowej powyżej 400 m²”

Zdaniem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie regulacja zawarta w § 1 pkt. 2 lit. c badanej uchwały jest sprzeczna z art. 5 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 i ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, gdyż określa progresywną stawkę podatku od nieruchomości (rosnącą wraz z wielkością nieruchomości) od budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w zakresie handlu w budynkach o powierzchni użytkowej powyżej 400 m² (od jednego budynku), a nie określoną w sposób stały od metra kwadratowego powierzchni użytkowej.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, sposób wykorzystywania, rodzaj zabudowy, stan techniczny oraz wiek budynków, zaś stosownie do art. 5 ust. 4 tejże ustawy przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b-e oraz w ust. 1 pkt 3, rada gminy może różnicować wysokość stawek dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności rodzaj prowadzonej działalności. Ustawodawca w art. 5 ust. 3 i 4 ustawy poprzez zastosowanie zapisu „w szczególności” wskazał jedynie przykładowe kryteria różnicowania stawek podatku od nieruchomości. Różnicowanie stawek podatku ze względu na rodzaj działalności i powierzchnię użytkową budynków mieści się zatem w ustawowej kompetencji Rady Miasta do wyboru kryteriów różnicowania stawek podatku od nieruchomości.

W ustawie o podatkach i opłatach lokalnych określona została stawka maksymalna podatku od nieruchomości, zaś każda stawka mieszcząca się w określonym ustawowo pułapie jest prawidłowa i stanowi wyraz suwerennej decyzji organu stanowiącego gminy. Taki sam zapis § 1 pkt 2 lit. c został także wprowadzony w uchwałach Rady Miasta Tarnobrzega w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości w latach 2022, 2023, 2024 i 2025 i nie został zakwestionowany przez Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Rzeszowie.

W tych okolicznościach wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie jest uzasadnione.